

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.308/2015/5.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Magyar György ügyvéd által képviselt perújító felperesnek Juhászné dr. Bogár Kornélia ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, a D & G Dobos, Gerlai és Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Dobos Máté Endre ügyvéd által képviselt III. rendű és Juhászné dr. Bogár Kornélia ügyvéd (által képviselt IV. rendű perújított alperesek ellen tisztességtelen verseny tilalmába ütköző magatartás megállapítása iránt a Gyulai Törvényszék előtt 15.G.40.051/2012. számon indított, a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.276/2014/3. számú ítéletével befejezett perújítási ügyben a jogerős ítélettel szemben a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság 75. sorszámú közbenső ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a perújított alpereseket, hogy fizessenek meg a perújító felperesnek 15 napon belül, személyenként 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria kötelezi továbbá az I. rendű perújított alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 48.000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket. Megállapítja, hogy a II. rendű és a IV. rendű perújított alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 48.000 - 48.000 (negyvennyolcezer-negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kúria a Gfv.IX.30.097/2010/2. számú ítéletével hatályában fenntartotta a Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.199/2009/5. számú ítéletét, amely az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét helybenhagyta. Az ítéltábla ítélete indokolásában rögzítette, a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy üzleti titkát az I. rendű és a II. rendű alperesek tisztességtelen módon megszerezték és a III. rendű alperessel egyetemben tisztességtelen módon használták fel. A perben Sz M igazságügyi szakértő rendelkezésre álló aggálytalan szakvéleménye alapján a jogerős ítélet azt állapította meg, hogy a M Kft. által előállított ún. 1. számú M gépről fejlesztési részletek nem kerültek át a III. rendű alperesi gépre. A felperes és a III. rendű alperes hurokgyártó gépének, közös műszaki gyökere ugyanis az ún. „k-i gépre” vezethető vissza. A M Kft. ez utóbbi gép tulajdonjogát szerződéses úton nem szerezte meg. Ugyanakkor annak közel egy hónapos birtoklása lehetőséget adott mind a Me Kft., mind a vele ekkor vállalkozási jogviszonyban álló I. rendű alperes, illetve Cs J részére, hogy a gép műszaki megoldásait megismerhesse. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, a felperes a M Kft-nek nem jogutódja. A felperes azonban a Kft. megszűnését megelőzően - a M Kft. gépeinek megvásárlásával - a gépeken tulajdont szerzett, azokon fejlesztéseket hajtott végre. Az ítéletben írtak szerint „nem vitás, hogy a gépek tulajdonjoga és ehhez kapcsolódóan a hurokgyártó berendezéshez kapcsolódó ismeretek, majd a végrehajtott fejlesztések - az adásvételi szerződés megkötését, illetve a tulajdonjog megszerzését követő időponttól kezdődően - a felperes üzleti titkának minősülnek”. Üzleti titoksértést azonban, figyelemmel Sz M szakvéleményében írtakra, az ítéltábla megállapítani nem tudott.

A felperes a perújítási kérelmét a II. rendű perújított alperes ellen indult büntető eljárásban keletkezett újabb szakértői véleményre hivatkozva terjesztette elő. A büntető bíróság jelen per II. rendű perújított alperesét a vád alól felmentette, a perben nem álló Cs J bűnösségét ugyanakkor megállapította. Nevezett az I. rendű perújított alperes kültagja volt a perbeli időszakban, továbbá gép, szerszám beállító, karbantartó tevékenységi köröket látott el a M Kft. majd a perújító felperes, és az I. rendű perújított alperes közötti vállalkozási szerződés keretében. A büntető eljárás során az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek Veszprémi Intézete és U Gy együttesen eljáró szakértőként arra a megállapításra jutottak, hogy a hurokkészítő gépek fejlesztésénél az első lényeges fejlesztési állomásnak nem a „k-i gép”, hanem az ún. 1. számú M gép tekintendő. A felperes a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontját és (2) bekezdését jelölte meg perújítási kérelme alapjaként.

A perújított alperesek a perújítási kérelem elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a

perújító felperes keresetének jogalapja az I-IV. rendű perújított alperesekkel szemben fennáll.

Közbenső ítélete tényállásában rögzítette, hogy 1997. augusztus 1-jén vállalkozási szerződés jött létre a M Kft. és az I. rendű perújított alperes között. Ebben az I. rendű perújított alperes titoktartási kötelezettséget is vállalt. Ezen szerződéses jogviszony eredményeként jött létre az ún. 1. számú M gép. A M Kft. megbízásából újabb fejlesztésre került sor, amelynek új technikai szerkezetét és vezérlési rendszerét perben nem álló cégek készítették el. Az így kialakított gépet, az ún. „k-i gépet” a M Kft. nem vásárolta meg. A 2003-ban létrejött perújító felperes a M Kft. gépeit 2003-ban, illetve 2004-ben megvásárolta. 2003. június 15.-e és 2005. december 21-e között a perújító felperes és az I. rendű perújított alperes között vállalkozási szerződéses jogviszony állt fenn, amelynek keretében az I. rendű perújított alperes titoktartási kötelezettséget vállalt. 2003. július 1-je és 2006. január 13-a között a II. rendű perújított alperes a felperes munkavállalója volt. Munkaszerződése szerint betanított gépkezelőként dolgozott, titoktartási kötelezettséget vállalt. 2005. év végén Cs J-t, az I. rendű perújított alperes tagját a perújító felperes munkaviszonyban kívánta foglalkoztatni, de erre nem került sor. 2006. március 7-én az I. és a III. rendű perújított alperesek vállalkozási szerződést kötöttek. Az I. rendű perújított alperes által készített és beüzemelt gépekkel a III. rendű perújított alperes ugyanolyan végterméket állít elő, mint a perújító felperes.

Az elsőfokú bíróság elfogadta a büntető eljárásban beszerzett és perújítási okként hivatkozott szakvélemény azon megállapítását, miszerint az első fejlesztési állomásnak nem a „k-i gép”, hanem az ún. 1. számú, M gép tekintendő. Hangsúlyozta, a Pp. 4. § (2) bekezdésével lenne ellentétes, ha azt állapítaná meg, hogy üzleti titoksértés, a jogellenesen szerzett ismeretek, tudásanyag eltulajdonítása és felhasználása nem történt meg. Egy ilyen megállapítás közvetve azt jelentené, hogy Cs J nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az elsőfokú bíróság szerint a Cs J által megszerzett üzleti titkot képező ismeretanyagot az I. rendű perújított alperes felhasználta azáltal, hogy a M gép - szakértői véleményben felsorolt - jellemzői alapján készült el az I. rendű perújított alperessel kötött vállalkozási szerződés alapján a III. rendű perújított alperes ún. 3. számú, HC gépe. Ebből következően az I. rendű perújított alperes felelőssége fennáll, mert a Cs J által megszerzett tudást jogszerűtlenül felhasználta. A II. és a IV. rendű perújított alperesek az I. rendű perújított alperes beltagjaként, illetve vezető tisztségviselőjeként tudtak arról, hogy „jogellenesen szerzett idegen ismeretek” segítségével készítik el a III. rendű perújított alperes részére a gépet. A III. rendű perújított alperes előtt ismert volt, hogy az I. rendű perújított alperes „védett üzleti titok” felhasználásával teljesíti a vállalkozási szerződésben írtakat, tudomással bírt Cs J és a II.

rendű perújított alperesnek a perújító felperessel fennállt munkaviszonyáról, munka kapcsolatáról a perújító felperessel szembeni sértettségükről, arról, hogy részt vettek a M Kft. gépének fejlesztésében.

Az alperesek fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla a közbenső ítéletet megváltoztatta és a Szegedi Ítélőtábla Gf.I.30.199/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartotta. Hangsúlyozta, a korábbi jogerős ítélet egyértelműen állást foglalt a tekintetben, hogy a felperes nem jogutódja a cégjegyzékből jogutód nélkül törölt M Kft.-nek. A M Kft.-t megillető üzleti titok személyhez fűződő jogosultság, ami a cég törlésével megszűnt. A felperes üzleti titka a M gép megvásárlását követően végrehajtott fejlesztésekre terjedt ki. Sz M szakértő által készített, illetve a büntető eljárás során beszerzett szakvéleményeket összehasonlítva rögzítette, hogy mindkét szakvélemény szerint létezett az ún. 1. számú M gép, amelyet időben követett a „k-i gép”. A szakvélemények abban térnek el egymástól, hogy melyiket tekintették alapgépnek. Ha az első gépnek az 1. számú M gép tekintendő, az sem bizonyítja, hogy a perújított alperesek az üzleti titkot a gép elkészítését követően a perújító felperestől szerezték meg. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, a Szegedi Ítélőtábla az alapügyben ítéletét olyan időpontban hozta, amikor a büntető ítélet meghozatalára még nem került sor, így a Pp. 4. § (2) bekezdésének megsértése fel sem merülhet. Egy perben nem álló személy bűnösségének megállapítása pedig nem perújítási ok.

A perújító felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyását kérte. Állította, a jogerős ítélet a Pp. 4. § (2) bekezdésében, a Pp. 206. § (1) bekezdésében írtakat sérti. Hangsúlyozta, a Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.21.524/2008/4. számú ítéletéből is következően a Pp. 4. § (2) bekezdésének helyes értelmezése az, hogy a bíróság a bűncselekmény törvényi tényállásának valamennyi eleméhez kötve van. A büntető perben ugyanazon tényállási elemeket tárta fel a büntető bíróság, amelyeket a polgári perben kellett vizsgálni. A jogerős ítélet iratellenes megállapításokon alapul, ezért súlyosan sérti a Pp. 206. §-ában írtakat. Az alapeljárásban a jogerős ítélet azt állapította meg, hogy a felperes a gépek tulajdonjogának megszerzésével megszerezte az eladó M Kft.-től a hurokgyártó gépek működéséhez szükséges szakismereteket is. Így tehát iratellenesen hivatkozik a perújítási eljárásban született jogerős ítélet arra, hogy a felperes üzleti titkot mint vagyoni értékkel bíró jogot a gépek megvásárlásával nem szerzett, üzleti titka a M gépek megvásárlását követően végrehajtott fejlesztésekre terjed csak ki. Az alapügyben hozott jogerős ítélet megállapítása szerint a gépek 2003-ban történt megvásárlását követően megvalósított tisztességtelen magatartás lehet alkalmas az üzleti titoksértés

megvalósítására. Jelen ügy tárgyát az alperesek 2005-2006-ban elkövetett jogsértései képezik. A perújító felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyja a bizonyítási eljárásban feltárt valós tényeket, tévesen értelmezi az alapperben hozott jogerős ítélet megállapításait, valódi értékelés nélkül hagyja a közbenső ítélet iratszerű történeti tényállításait. Kizárólag két iratellenes megállapításra alapítva, teljesen helytelen következtetés levonásával hozta meg a másodfokú bíróság a döntését.

A perújított alperesek felülvizsgálati ellenkérelmeikben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

Az I., a II. és a III. rendű perújított alperesek egyebek mellett hangsúlyozták, a másodfokú bíróság a perújításra vonatkozó szabályok maradéktalan betartásával, érdemben helyes döntést hozott.

A III. rendű perújított alperes többek között rámutatott a jogerős ítélet a Pp. 206. §-ában írtakat nem sértette, az ún. „karcagi gép nem állt iparjogvédelem alatt, így a perújított felperes által állított jogsértést az alperesek nem követték el.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján és azt az alább kifejtettekre tekintettel jogszabálysértőnek találta.

A perújító felperes a felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. Előadása szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, iratellenes megállapításokat tett. A Kúria hangsúlyozza, kialakult joggyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére csak kivételes esetben akkor kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló bizonyítékokból kizárólag a másodfokú bíróság által megállapítottal ellentétes következtetés vonható le (BH.2013.119.). A Kúria úgy ítélte, hogy ez a feltétel az adott tényállás mellett megvalósult.

Az alapügyben hozott jogerős ítélet egyrészt jogkérdésben, másrészt ténykérdésben foglalt állást. Egyértelműen rögzítette, hogy a perújító felperes nem általános jogutódja a M Kft.-nek. Ugyanakkor úgy ítélte, a M Kft. gépeinek megvásárlásával, azok tulajdonjogának megszerzésével, ezen időponttól kezdődően a gépekben megtestesült ismeretek a perújító felperes üzleti titkává váltak. Az alperesek tisztességtelen piaci magatartását az eljáró bíróság azért nem állapította meg, mert az alapeljárásban rendelkezésre álló, Sz M igazságügyi szakértő által készített szakvélemény szerint az ún. 1. számú Mening gépben védett ismeret nem testesült meg.

A perújítási kérelem a fenti ténykérdés megítélésének megváltoztatására irányult, a többek között a jelen per II. rendű perújított alperese elleni büntetőeljárásban készült szakvélemény megállapításaira hivatkozással. Ezen szakvélemény, lényegét tekintve abban tért el az alapügyben rendelkezésre állt szakvéleménytől, hogy már az ún. 1. számú M gépben is megtestesült olyan műszaki ismeret, amely a III. rendű perújított alperes ún. 3. számú „HC” gépében is megjelenik. Az elsőfokú bíróság ezen új szakvéleményben írtakat ítélezése alapjául elfogadta. A másodfokú bíróság érdemben nem vitatta az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontját. A Kúria döntése meghozatalánál - figyelemmel a felülvizsgálati kérelem tartalmára is - ezen büntető ügyben beszerzett szakvéleményben írtakat vette alapul.

A Kúria rámutat arra, a másodfokú bíróság bár elfogadta a ténykérdés megítélésének megváltozását az új szakvéleményben írtakra tekintettel, ugyanakkor nem kizárólag ennek figyelembe vételével döntött, hanem az alapügyben hozott jogerős ítéletben írt jogkérdésben kifejtett állásponttól is eltért. Véleménye ugyanis az volt, hogy a perújító felperest nem illeti meg jogvédelem a M Kft.-től megvásárolt gépekben megtestesült ismeretanyag tekintetében. A jogvédelemet kizárólag a M Kft személyesen vehette volna igénybe. Ez a jogi álláspont azonban a perújítási eljárásban nem volt elfogadható, figyelemmel a perújítási eljárásban a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja alapján hivatkozott új tényre, bizonyítékra. A fenti jogi álláspontjára tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az ún. M gép felperes általi megvásárlását követően az I., a II. és a IV. rendű perújított alperesek az ezen gépben megtestesült műszaki ismereteket, üzleti titkot 2006-ban versenyjog sértő módon adták-e át a III. rendű perújított alperesnek, illetve a III. rendű perújított alperes ily módon szerezte-e azt meg. E körben a Kúria az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta az alább kifejtettek szerint.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 4. §-ának (1) bekezdése mind az üzleti titok tisztességtelen módon megszerzését, mind annak jogosulatlan továbbadását tiltja.

Az adott tényállás mellett a Kúria az elsőfokú bírósággal egyezően úgy ítélte, hogy az I. rendű perújított alperes 2006-ban jogosulatlanul adta tovább a M gépben megtestesült műszaki ismereteket a perújított III. rendű alperesnek. Erre ugyanis nem volt joga mind a M kft-vel, mind a perújított felperessel létrejött vállalkozási szerződésekben üzleti titkaik megőrzésére vállalt kötelezettségére figyelemmel. A fenti tisztességtelen piaci magatartás tanúsítása a II. és a IV. rendű perújított alperesek tekintetében is megállapítható. Ők az I. rendű perújított alperes tagjai, vezető tisztségviselői voltak a perbeli időszakban.

Felelősségüket az e körben feltárt egyéb tényállási elemek is megalapozzák. A III. rendű perújított alperes, ahogy arra az elsőfokú bíróság is a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével rámutatott, tudott arról, hogy az ún. Mening gépben megtestesülő műszaki ismereteket, annak továbbadására nem jogosulttól, vagyis tisztességtelen módon szerezte meg.

A perújító felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 4. § (2) bekezdésében írtak megsértésére is hivatkozott. A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria szükségtelennek találta, hogy e körben részletesen kifejtse jogi álláspontját. Rögzíti azonban, hogy e rendelkezés felperes szerinti rendkívül kiterjesztő értelmezését nem osztotta. Önmagában egy perben nem álló személy bűnösségének megállapításából nem következik, hogy a perújított alperesek tekintetében a versenyjogsértő magatartást minden körülmények között meg kellene állapítani.

A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.

A perújító felperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett. A Pp. 270. § (1) bekezdése folytán irányadó Pp. 78. §-a alapján ezért az egységes pertársaknak nem minősülő alpereseket a Kúria személyenként kötelezte a perújító felperes fellebbezési eljárás során, illetve a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. A megítélt másodfokú perköltség kizárólag az ügyvédi munkadíjat, míg a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség az ügyvédi munkadíjon felül a felperes által lerótt felülvizsgálati eljárási illeték arányos részét is tartalmazza, perújított alperesenként. A Kúria az ügyvédi munkadíjat, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A. § alkalmazásával, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, ÁFA-val növelten állapította meg.

Az I. rendű perújított alperes a személyes illetékfeljegyzési joga miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 15. § (1) bekezdése értelmében köteles felhívásra megfizetni. A II. és a IV. rendű perújított alperesek személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2016. március 8.

Dr.Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi
Ursula sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő